

den i § 1, saavidt jeg forstod, var støvende for Sogneforstanderskaberne, men nu er det besynderligt nok, at § 1, saavidt jeg kan see, ikke indeholder et eneste Paalæg, som angaaer Sogneforstanderskabene, maaskee er det § 2, det ærede Medlem har meent. Nu siger denne § 2: Naar disse Forskrifter behørigen ere iagttagne, det vil sige, de Forskrifter, som ere paalagte den Huusvilde, den Mand, som ikke veed at finde Huus, og som altsaa ikke paa nogen Maade kunne være krænkende for Sogneforstanderskabet, naar disse Forskrifter behørigen ere iagttagne, bør Sogneforstanderskabet senest inden en Maaned før end Flytningen paavise den Paagjældende en passende Bolig i Sognet til Afbenyttelse under de sædvanlige Betingelser for Leiemaal af Huse der paa Eggen. Det maa være det Ord „bør“, der skulde være krænkende; men nu troer jeg dog vistnok, at intet Sogneforstanderskab kan ansee sig krænklet derved, at en Lov siger, at den bør gjøre Noget. Det er jo ikke den enkelte Mand, den Huusvilde, som kommer, og siger til Sogneforstanderskabet: „J bør gjøre det;“ det siger han først, naar dette er blevet ham negtet. Jovrigt skulde det være mig kjær, om man senere kunde finde paa en Omfryvning som kan gjøre dette „bør“ mindre støvende; jeg skal vist ikke besvære mig dermed; thi jeg troer ikke, at det kan støde, men jeg skal heller ikke modsætte mig, om nogen Anden synes at finde en eller anden saadan forgyldt Maade at skrive det paa. Men, siger det ærede Medlem, til Trods for dette bestemte Paalæg kan Sogneforstanderskabet snoe sig derfra, ja det er vist nok, thi jeg troer, at det er umuligt at skrive et Lovbud, hvorfra ikke en uwillig Fortolker kan snoe sig bort; men jeg troer ikke, at den

sunde Forstand og den ærlige Mand let skal kunne snoe sig fra, at skaffe Den Huusly, som trænger dertil, og, naar man siger, det er især det, som her staaer, der skulde kunne gjøre det vanskeligt for Noget at bringe Sogneforstanderskabet til at holde det, naar de ikke ville, at det skal skee under de sædvanlige Betingelser for Leiemaal for Huse paa Landet, saa vil jeg blot erindre det ærede Thing om, at det er saa at sige en Gjentagelse af, hvad der staaer i det Lovudkast, som vi allerede have voteret, og gaaer ud paa at give et Paalæg netop af lignende Art, men for at Sogneforstanderskabet saa lidet som muligt skal kunne snoe sig fra det, findes der § 7, hvorom jeg senere skal tale nærmere. Der skulde i disse Paragrapher ligeledes ligge en Mangel paa Sympathier for Amtmændene og Communebestyrerne. Det er Synd at bebrejde mig det, for der er Ingen, som har større Sympathi for Amtmændene og Communebestyrelsen end netop jeg, og jeg vilde ønske, at jeg kunde skaffe Amtmændene den Stilling og det Mod, de behøve for at knække den Modstand, de have at kæmpe med; min Sympathi skulde de have i alle deres Bestræbelser herfor, gid de ogsaa maatte faae den 6te kjøbenhavnske Rigsdagsmands (Mourier). Dersom han udtalte sin Sympathie for dem, naar de maae bestaae denne Kamp, saa vilde de maaskee finde sig mere opfordrede dertil end derved at jeg udtaler min.

Rettelser.

- Nr. 349 Sp. 5508 L. 11—12 f. o.: „Sagjoreren“ læs: „Sagjorere“.
 — — 5569 L. 20 f. o.: „just ikke“ udgaaer, men tilføies L. 22 efter „ytret“.
 — — 5570 L. 17 f. n.: „væstildsse“ læs: „viborgsse“